

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 7.5.2018
C(2018) 2716 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 7.5.2018

o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z regulativnimi tehničnimi standardi o merilih za imenovanje osrednjih kontaktnih točk za izdajatelje elektronskega denarja in ponudnike plačilnih storitev ter pravili glede njihovih funkcij

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

Ponudniki plačilnih storitev in izdajatelji elektronskega denarja s sedežem v državi članici lahko upravljajo podjetja v drugih državah članicah gostiteljicah. Takšna podjetja morajo upoštevati ureditve za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma (v nadaljevanju: AML/CFT) države članice, v kateri delujejo, tudi če sama niso pooblašteni subjekt.

Za olajšanje nadzora AML/CFT v teh podjetjih več držav članic zahteva, da ponudniki plačilnih storitev in izdajatelji elektronskega denarja imenujejo osrednjo kontaktno točko. Osrednja kontaktna točka deluje kot kontaktna točka med ponudnikom plačilnih storitev ali izdajateljem elektronskega denarja in pristojnim organom države članice gostiteljice. Vendar v odsotnosti skupnega evropskega pristopa do osrednje kontaktne točke obstaja nevarnost regulativne arbitraže, ki bi lahko ogrozila trdnost evropske obrambe na področju AML/CFT. Poleg tega obstaja nevarnost, da bi pravna negotovost ustvarila nerazumne ovire za ponudnike plačilnih storitev in izdajatelje elektronskega denarja, ki želijo svoje storitve opravljati čezmejno.

Namen Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma je med drugim usklajevanje zakonodaje Unije z mednarodnimi standardi za boj proti pranju denarja ter financiranju terorizma in širjenju orožja.

V členu 45(10) Direktive (EU) 2015/849 se zahteva, da evropski nadzorni organi razvijejo osnutek regulativnih tehničnih standardov o merilih, ki bi jih države članice morale uporabljati pri odločanju, ali bi morale tuje institucije, ki upravljajo podjetja, ki niso podružnice, na ozemlju države članice, imenovati osrednjo kontaktno točko ter kakšne funkcije bi morala imeti ta točka. Od evropskih nadzornih organov se je zahtevalo, da do 26. junija 2017 Komisiji predložijo osnutke regulativnih tehničnih standardov, da bi jih Komisija sprejela kot delegirani akt po postopku, določenem v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010¹, Uredbo (EU) št. 1094/2010² in Uredbo (EU) št. 1095/2010³.

V skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) št. 1095/2010 mora Komisija v treh mesecih od prejema osnutkov standardov odločiti, ali bo predložene osnutke potrdila. Komisija je odločila, da bo potrdila predloženi osnutek regulativnega tehničnega standarda in ga sprejela v obliki delegirane uredbe.

Ta delegirana uredba:

- ustvarja pravno varnost glede meril, ki jih bodo države članice uporabile za odločitve, ali je treba imenovati osrednjo kontaktno točko; ter

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

² Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

³ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

- jasno opredeljuje funkcije, ki jih mora imeti osrednja kontaktna točka za izpolnjevanje svojih dolžnosti.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

Evropski nadzorni organi so opravili javno posvetovanje o osnutku tehničnega standarda med februarjem in majem 2017.

Pregled vprašanj za javno posvetovanje, odgovorov in odziva iz javnega posvetovanja, povzetek ključnih točk in drugih pripomb, prejetih med javnim posvetovanjem, odziv evropskih nadzornih organov in ukrepi, sprejeti za obravnavo teh pripomb, so bili javno objavljeni na spletni strani Evropskega bančnega organa na naslovu <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/anti-money-laundering-and-e-money/rts-on-ccp-to-strengthen-fight-against-financial-crime>

Poleg tega se je opravilo neposredno posvetovanje z interesno skupino za bančništvo Evropskega bančnega organa v zvezi s pripravo osnutka regulativnega tehničnega standarda.

Pred pripravo osnutka regulativnega tehničnega standarda se je izvedla ocena učinka. Pri tem so se upoštevale prednosti in slabosti različnih možnosti politike, poleg tega so se ocenili učinki, ki jih bodo imele prednostne možnosti na ponudnike plačilnih storitev, izdajatelje elektronskega denarja in pristojne organe. Rezultati ocene so javnosti na voljo na strani <https://www.eba.europa.eu/-/esas-publish-central-contact-point-standards-in-fight-against-financial-crime>

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Ta delegirana uredba določa merila, ki jih je treba upoštevati pri odločanju o imenovanju osrednje kontaktne točke in funkcijah, ki se lahko zaupajo tej točki.

V zvezi z merili je bil vzpostavljen dvodelni pristop za odločanje, ali je imenovanje osrednje kontaktne točke primerno ali ne.

Države članice gostiteljice lahko od institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici, zahtevajo, da imenujejo osrednjo kontaktno točko, če so izpolnjena nekatera količinska merila, in sicer:

- a) število podjetij, ki niso podružnice, ki jih institucija upravlja na ozemlju države članice gostiteljice, je 10 ali več; ali
- b) znesek distribuiranega ali unovčenega elektronskega denarja ali vrednost plačilnih transakcij, ki jih izvršijo takšna podjetja, bodo po pričakovanjih presegli 3 milijone EUR na proračunsko leto ali so presegli 3 milijone EUR v preteklem proračunskem letu; ali
- c) informacije, ki so potrebne za oceno, ali je merilo (a) ali (b) izpolnjeno, niso na voljo pristojnemu organu države članice gostiteljice na zahtevo in v ustreznem času.

Države članice gostiteljice lahko od institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici, tudi zahtevajo, da imenujejo osrednjo kontaktno točko, če je tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, povezano z dejavnostmi podjetij teh institucij, ki niso podružnice, takšno, da je imenovanje osrednje kontaktne točke sorazmerno tudi, če merila iz točk (a), (b) ali (c) niso izpolnjena.

Namen je vzpostaviti pravno varnost in zagotoviti skladno razlago določb osrednje kontaktne točke po vsej EU ter hkrati državam članicam dovoliti, da zahtevajo osrednjo kontaktno

točko, kadar je to potrebno glede na tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano z dejavnostmi podjetij tujih institucij na njihovem ozemlju, in sorazmerno s tem tveganjem.

V zvezi s funkcijami, ki jih je mogoče zaupati osrednji kontaktni točki, je v členu 45(9) Direktive (EU) 2015/849 že jasno določeno, da ima osrednja kontaktna točka dve glavni funkciji:

- a) v imenu institucije, ki jo imenuje, zagotavlja skladnost z zahtevami AML/CFT države članice gostiteljice; ter
- b) omogoča lažji nadzor s strani pristojnih organov države članice gostiteljice. To vključuje posredovanje listin in informacij na zahtevo pristojnim organom države članice gostiteljice.

Zato bodo morale osrednje kontaktne točke vsaj obveščati institucijo, ki jih imenuje, o veljavnih pravilih AML/CFT ter kako lahko ta vplivajo na politike in postopke institucije na področju AML/CFT; ter spremljati skladnost podjetij, ki niso podružnica, z veljavnimi pravili AML/CFT ter po potrebi sprejeti popravne ukrepe.

V okviru tega morajo biti osrednje kontaktne točke tudi vsaj sposobne dostopati do informacij, ki jih imajo podjetja, ki niso podružnice; zastopati institucijo, ki jih imenuje, v komunikaciji s pristojnimi organi države članice in enoto za finančni nadzor (v nadaljevanju: FIU); ter omogočati lažje preglede podjetij na kraju samem, če so ti potrebni. To se sicer izrecno ne zahteva, vendar pomeni, da bi morala osrednja kontaktna točka imeti dovolj strokovnega znanja o veljavnih zahtevah AML/CFT kot tudi dovolj človeških in finančnih virov za opravljanje svojih funkcij.

Prav tako lahko države članice na podlagi svoje ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma določijo, da morajo osrednje kontaktne točke v okviru svoje naloge zagotavljanja skladnosti z lokalnimi obveznostmi AML/CFT opravljati nekatere dodatne funkcije. Zlasti je lahko primerno, da države članice od osrednje kontaktne točke zahtevajo, da FIU gostiteljice predložijo poročila o sumljivih transakcijah.

Poleg tega je v členu 48(4) Direktive (EU) 2015/849 jasno navedeno, da morajo pristojni organi države članice gostiteljice nadzorovati tuje ponudnike plačilnih storitev in izdajatelje elektronskega denarja, ki upravljajo podjetja, ki niso podružnice, na njihovem ozemlju, da se zagotovi skladnost z obveznostmi AML/CFT. To lahko vključuje sprejetje začasnih ukrepov za obravnavo resnih pomanjkljivosti teh podjetij, če narava pomanjkljivosti pomeni, da je sprejetje takojšnjih popravnih ukrepov nujno.

Pooblastilo pristojnih organov gostiteljice za sankcioniranje kršitev podjetij institucij na njihovem ozemlju je zunaj področja uporabe pooblastila iz člena 45(10) Direktive (EU) 2015/849.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 7.5.2018

o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z regulativnimi tehničnimi standardi o merilih za imenovanje osrednjih kontaktnih točk za izdajatelje elektronskega denarja in ponudnike plačilnih storitev ter pravili glede njihovih funkcij

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES⁴ ter zlasti člena 45(11) Direktive.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izdajatelji elektronskega denarja in ponudniki plačilnih storitev lahko imenujejo osrednje kontaktne točke, da v imenu institucij, ki jih imenujejo, zagotovijo skladnost s pravili na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter olajšajo nadzor s strani pristojnih organov. Države članice lahko zahtevajo imenovanje osrednje kontaktne točke, kadar ponudniki plačilnih storitev in izdajatelji elektronskega denarja opravljajo storitve na njihovem ozemlju, in sicer prek podjetij oblike, ki ni podružnica, ne pa tudi tam, kjer storitve opravljajo brez ustanovitve podjetja.
- (2) Imenovanje osrednje kontaktne točke za zagotovitev skladnosti s pravili o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma se zdi upravičeno, kadar velikost in obseg dejavnosti, ki jih opravljajo ponudniki plačilnih storitev in izdajatelji elektronskega denarja prek podjetij oblike, ki ni podružnica, dosegata ali presegata določene prage. Ti pragi morajo biti določeni na ravni, ki je sorazmerna s ciljem Direktive (EU) 2015/849, da se pristojnim organom olajša nadzor v imenu institucij, ki jih imenujejo, nad skladnostjo takšnih podjetij z lokalnimi obveznostmi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (AML/CFT), hkrati pa se ne ustvari nepotrebno regulativno breme za ponudnike plačilnih storitev in izdajatelje elektronskega denarja.
- (3) Zahteva po imenovanju osrednje kontaktne točke se prav tako zdi upravičena, kadar država članica meni, da je tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano z dejavnostmi takšnih podjetij, povečano, kar se na primer kaže z oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega z nekaterimi kategorijami ponudnikov plačilnih storitev in izdajateljev elektronskega denarja. Od držav članic se ne bi smelo zahtevati, da v ta namen opravijo oceno tveganja posameznih institucij.
- (4) Vendar bi morale biti državam članicam omogočeno, da v izrednih primerih, ko imajo utemeljene razloge za mnenje, da je tveganje pranja denarja in financiranja terorizma,

⁴ UL L 141, 5.6.2015, str. 73.

povezano z določenim ponudnikom plačilnih storitev ali izdajateljem elektronskega denarja, ki upravlja podjetja na njihovem ozemlju, visoko, od ponudnika ali izdajatelja zahtevajo, da imenuje osrednjo kontaktno točko, tudi če ne dosega pragov iz te uredbe oziroma ne pripada kategoriji institucij, za katere se imenovanje osrednje kontaktne točke zahteva na podlagi ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki jo opravi država članica.

- (5) Kadar se osrednja kontaktna točka imenuje, bi morala v imenu izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, zagotoviti skladnost svojih podjetij z veljavnimi pravili AML/CFT. V ta namen bi osrednja kontaktna točka morala dobro razumeti veljavne zahteve AML/CFT ter olajšati razvoj in izvajanje politik in postopkov AML/CFT.
- (6) Osrednja kontaktna točka bi morala med drugim imeti vlogo osrednjega koordinatorja med izdajateljem elektronskega denarja ali ponudnikom plačilnih storitev, ki jo imenuje, in njunimi podjetji ter med izdajateljem elektronskega denarja ali ponudnikom plačilnih storitev in pristojnimi organi države članice, v kateri podjetja delujejo, da se olajša nadzor nad njimi.
- (7) Države članice bi morale imeti pravico, da na podlagi svoje splošne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega z dejavnostjo ponudnikov plačilnih storitev ali izdajateljev elektronskega denarja, ki so vzpostavljeni na njihovih ozemljih v obliki, ki ni podružnica, od osrednjih kontaktnih točk zahtevajo, da opravljajo nekatere dodatne funkcije v okviru dolžnosti zagotavljanja skladnosti z lokalnimi obveznostmi AML/CFT. Zlasti bi lahko bilo za države članice primerno, da od osrednjih kontaktnih točk zahtevajo, da v imenu izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jih imenuje, enoti za finančni nadzor (FIU) države članice gostiteljice, na ozemlju katere je pooblaščen subjekt vzpostavljen, predložijo poročila o sumljivih transakcijah.
- (8) Vsaka država članica sama odloči, ali naj imajo osrednje kontaktne točke določeno obliko. Kadar je oblika predpisana, bi morale države članice zagotoviti, da so zahteve sorazmerne in ne presegajo tega, kar je potrebno za doseg cilja skladnosti s pravili AML/CFT in olajšanje nadzora.
- (9) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki so jih Komisiji predložili evropski nadzorni organi (Evropski bančni organ, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge).
- (10) Evropski bančni organi so opravili javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirali morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosili za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁶ in Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁷ –

⁵ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁶ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁷ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba določa:

- (a) merila za določitev okoliščin, v katerih je primerno imenovati osrednjo kontaktno točko v skladu s členom 45(9) Direktive (EU) 2015/849;
- (b) pravila glede funkcij osrednjih kontaktnih točk.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „pristojni organ“ pomeni organ države članice, ki je pristojen za zagotavljanje skladnosti izdajateljev elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev, ki so vzpostavljeni na njenem ozemlju v obliki, ki ni podružnica, in katerih sedež je v drugi državi članici, z zahtevami Direktive (EU) 2015/849, kakor je bila prenesena z nacionalno zakonodajo;
- (2) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, na ozemlju katere so vzpostavljeni izdajatelji elektronskega denarja in ponudniki plačilnih storitev v obliki, ki ni podružnica, in katerih sedež je v drugi državi članici;
- (3) „izdajatelji elektronskega denarja in ponudniki plačilnih storitev“ pomeni izdajatelje elektronskega denarja, kot so opredeljeni v točki (3) člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁸, ter ponudnike plačilnih storitev, kot so opredeljeni v točki (9) člena 4 Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹.

⁸ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

⁹ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

Člen 3

Merila za imenovanje osrednje kontaktne točke

1. Države članice gostiteljice lahko od izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev, ki imajo na njihovem ozemlju podjetja v obliki, ki ni podružnica, in katerih sedež je v drugi državi članici, zahtevajo, da imenujejo osrednjo kontaktno točko, kadar je izpolnjeno katero izmed naslednjih meril:
 - (a) takih podjetij je 10 ali več;
 - (b) skupni znesek distribuiranega ali unovčenega elektronskega denarja ali skupna vrednost plačilnih transakcij, ki jih izvršijo podjetja, bo po pričakovanjih presegla 3 milijone EUR na proračunsko leto ali pa je presegla 3 milijone EUR v preteklem proračunskem letu;
 - (c) informacije, ki so potrebne za oceno, ali je merilo iz točke (a) ali (b) izpolnjeno, niso na voljo pristojnemu organu države članice gostiteljice na zahtevo in v ustreznem času.
2. Države članice gostiteljice lahko brez poseganja v merila iz odstavka 1 od kategorij izdajateljev elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev, ki imajo na njihovem ozemlju podjetja v obliki, ki ni podružnica, in katerih sedež je v drugi državi članici, zahtevajo, da imenujejo osrednjo kontaktno točko, kadar je ta zahteva sorazmerna s stopnjo tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega z dejavnostmi teh podjetij.
3. Države članice gostiteljice kot podlago za oceno stopnje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega z dejavnostmi teh podjetij, uporabijo ugotovitve ocen tveganja, opravljenih v skladu s členom 6(1) in členom 7(1) Direktive (EU) 2015/849, ter druge verodostojne in zanesljive vire, ki so jim na voljo. Države članice gostiteljice pri tej oceni upoštevajo vsaj naslednja merila:
 - (a) tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano z vrstami ponujenih produktov in storitev ter uporabljenimi distribucijskimi kanali;
 - (b) tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano z vrstami strank;
 - (c) tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano s prevlado občasnih transakcij nad poslovnimi odnosi;
 - (d) tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, povezano z državami in geografskimi območji, kjer se storitve opravljajo.
3. Država članica gostiteljica lahko brez poseganja v merila iz odstavkov 1 in 2 v izjemnih primerih pooblasti svoj pristojni organ države članice gostiteljice, da od izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki ima na njenem ozemlju podjetja v obliki, ki ni podružnica, in katerega sedež je v drugi državi članici, zahteva, da imenuje osrednjo kontaktno točko, če ima država članica gostiteljica utemeljene razloge za mnenje, da delovanje podjetij tega izdajatelja

elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev predstavlja visoko tveganje pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 4

Zagotavljanje skladnosti s pravili AML/CFT

Osrednja kontaktna točka zagotovi, da podjetja iz člena 45(9) Direktive (EU) 2015/849, upoštevajo pravila AML/CFT države članice gostiteljice. V ta namen osrednja kontaktna točka:

- (a) olajšuje razvoj in izvajanje politik in postopkov AML/CFT v skladu s členom 8(3) in (4) Direktive ES 2015/849, tako da izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, obvešča o zahtevah AML/CFT, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici;
- (b) nadzoruje v imenu izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, ali zadevna podjetja učinkovito izpolnjujejo zahteve AML/CFT, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici, ter izvajajo politike, kontrole in postopke izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, sprejete v skladu s členom 8(3) in (4) Direktive (EU) 2015/849;
- (c) obvesti sedež izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, o vseh kršitvah ali težavah glede skladnosti z zahtevami in pravili, ki jih ugotovi v teh podjetjih, vključno z vsemi informacijami, ki lahko vplivajo na sposobnost podjetja, da učinkovito izpolnjuje politike in postopke AML/CFT izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, ali kako drugače vplivajo na oceno tveganja izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje;
- (d) zagotovi v imenu izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, sprejetje popravilnih ukrepov v primerih, ko ta podjetja ne izpolnjujejo veljavnih pravil AML/CFT ali kadar obstaja tveganje za to;
- (e) zagotovi v imenu izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, da ta podjetja in njihovi zaposleni sodelujejo v programih usposabljanja iz člena 46(1) Direktive (EU) 2015/849;
- (f) zastopa izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, pri komunikaciji s pristojnimi organi in FIU države članice gostiteljice.

Člen 5

Olajšanje nadzora s strani pristojnih organov države članice gostiteljice

Osrednja kontaktna točka olajša nadzor pristojnim organom države članice gostiteljice nad podjetji iz člena 45(9) Direktive (EU) 2015/849. V ta namen osrednja kontaktna

točka v imenu izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje:

- (a) zastopa izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jo imenuje, pri komunikaciji s pristojnimi organi;
- (b) dostopa do informacij, ki jih imajo ta podjetja;
- (c) odgovarja na zahteve pristojnih organov v zvezi z dejavnostmi teh podjetij, pristojnim organom zagotavlja ustrezne informacije, ki jih imajo izdajatelj elektronskega denarja ali ponudnik plačilnih storitev, ki jo imenuje, in ta podjetja, ter redno poroča, kadar je to potrebno;
- (d) olajšuje preglede teh podjetij na kraju samem, kadar to zahtevajo pristojni organi.

Člen 6

Dodatne funkcije osrednje kontaktne točke

1. Poleg funkcij, ki so določene v členih 4 in 5, lahko države članice gostiteljice od osrednjih kontaktnih točk zahtevajo, da v imenu izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev, ki jih imenuje, opravljajo eno ali več naslednjih funkcij:
 - (a) vlagajo prijave v skladu s členom 33(1) Direktive (EU) 2015/849, kot je prenesena v nacionalno zakonodajo države članice gostiteljice;
 - (b) se odzovejo na vsako zahtevo FIU v zvezi z dejavnostmi podjetij iz člena 45(9) Direktive (EU) 2015/849 ter FIU zagotovijo ustrezne informacije v zvezi s takšnimi podjetji;
 - (c) pregledujejo transakcije, da bi odkrile sumljive transakcije, kjer je to potrebno, pri čemer upoštevajo velikost in kompleksnost dejavnosti izdajatelja elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev v državi članici gostiteljici.
2. Države članice gostiteljice lahko od osrednjih kontaktnih točk zahtevajo, da opravljajo eno ali več dodatnih funkcij iz odstavka 1, kadar so te dodatne funkcije sorazmerne s splošno stopnjo tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega z dejavnostmi izdajateljev elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev, ki imajo na njihovem ozemlju podjetja v obliki, ki ni podružnica.
3. Države članice gostiteljice kot podlago za oceno stopnje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, povezanega z dejavnostmi teh podjetij, uporabijo ugotovitve ocen tveganja, opravljenih v skladu s členom 6(1) in členom 7(1) Direktive (EU) 2015/849, členom 3(2) te uredbe, kadar je to primerno, ter druge verodostojne in zanesljive vire, ki so jim na voljo.

Člen 7

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7.5.2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER